

نام جاودانه کورش بزرگ در جهان

برای نخستین بار بنای یادبود کورش هخامنشی در پارک عمومی ایالات متحده برپا شد

من کوروش هستم ، شاه جهان ، شاه بزرگ ، شاه نیرومند ، شاه بابل ، شاه سرزمین سومر و اکد ، شاه چهار گوشه ی جهان.

پسر شاه بزرگ کمبوجیه ، شاه شهر انشان ، نوه ی شاه بزرگ کوروش ، شاه شهر انشان ، نبیره ی شاه بزرگ چیش پیش ، شاه انشان.

از دودمانی که همیشه از شاهي برخوردار بوده است که فرمانروائیش را « بعل » و « نبو » گرامی می دارند و پادشاهیش را برای خرسندی قلبی شان خواستارند. آنگاه که من با صلح به بابل درآمدم .

با خرسندی و شادمانی به کاخ فرمانروایان و تخت پادشاهی قدم گذاشتم. آنگاه مردوک سرور بزرگ ، قلب بزرگوار مردم بابل را به من منعطف داشت و من هر روز به ستایش او کوشیدم.

سپاهیان بی شمار من با صلح به بابل درآمدند. من نگذاشتم در سراسر سرزمین سومر و اکد تهدید کننده ی دیگری پیدا شود.

من در بابل و همه ی شهرهایش برای سعادت ساکنان بابل که خانه هایشان مطابق خواست خدایان نبود کوشیدم [.....] مانند یک یوغ که بر آنها روا نبود.

من ویرانه هایشان را ترمیم کردم و دشواری های آنان را آسان کردم. مردوک خدای بزرگ از کردار پارسایانه ی من خوشنود گشت.

بر من ، کوروش شاه که او را ستایش کردم و بر کمبوجیه پسر تنی من و همچنین بر همه ی سپاهیان من

او عنایت و برکتش را ارزانی داشت ، ما با شادمانی ستایش کردیم ، مقام والای (الهی) او را . همه ی پادشاهان بر تخت نشسته از سراسر گوشه و کنار جهان ، از دریای زبرین تا دریای زبرین شهرهای مسکون و همه ی پادشاهان « امورو » که در چادرها زندگی می کنند.

باچ های گران برای من آوردند و به پاهایم در بابل بوسه زدند. از [.....] نینوا ، آشور و نیز شوش اکد ، اشنونه ، زمیان ، مه تورنو ، در ، تا سرزمین گوتیوم شهرهای آن سوی دجله که پرستشگاه هایشان از زمان های قدیم ساخته شده بود.

خدایانی که در آنها زندگی می کردند ، من آنها را به جایگاه هایشان بازگردانیدم و پرستشگاه های بزرگ برای ابدیت ساختم. من همه ی مردمان را گرد آوردم و آنها را به موطنشان باز گردانیدم.

همچنین خدایان سومر و اکد که نبینید آنها را به رغم خشم خدای خدایان (مردوک) به بابل آورده بود ، فرمان دادم که برای خشنودی مردوک خدای بزرگ در جایگاه در منزلگاهی که شادی در آن هست بر پای دارند. بشود که همه ی خدایانی که من به شهرهایشان بازگردانده ام ، روزانه در پیشگاه « بعل » و « نبو » درازای زندگی مرا خواستار باشند ، بشود که سخنان برکت آمیز برایم بیایند ، بشود که آنان به مردوک سرور من بگویند : کوروش شاه ستایشگر توست و کمبوجیه پسرش .

پس از نصب تندیس جاودانه و باشکوه کوروش بزرگ ابر مرد تاریخ جهان در سیدنی استرالیا و سازمان ملل روز یکشنبه هفتم فروردین یکهزار و سیصد و هشتاد و چهار خورشیدی برابر با بیست و هفتم ماه

مارس سال دوهزار میلادی گوئی طبیعت و خورشید و فلک همگی در کار بودند تا زیباترین و دلپذیرترین روز بهاری را برای گرامیداشت کورش بزرگ در شهر سن دپه گو در جنوب کلیفرنیا فراهم آورند.

اندیشه برپائی بنای یادبود کورش بزرگ از دیرزمان در سر بسیاری از ایرانیان و حتی غیر ایرانیان در سراسر گیتی بوده است. آگاهیم که برخی برآند که بیکره ای از این ابرانسان را به بزرگی بیکره فرشته آزادی امریکا در بندر حیفا در کشور ایسرائل برپا سازند.

بزرگداشت کورش برای آن نیست که او شاهنشاه یا کشورگشا و یا بنیانگذار نخستین امپراطوری تاریخ بود. کورش را از آن به دیر مغان و کلیسا و کنشت عزیز میدارند که آتش آزادگی و آزادی خواهی برای همگان را همواره در دل و جان خود زنده نگاه میداشت. هرودوت، تاریخ نویس یونانی، از فراتر از دوهزاروپانصد سال پیش گزارش میدهد که کورش شاهنشاهی دادگستر بود که با مردم سرزمینهای زیر فرمان خود با احترام رفتار میکرد، که فرهنگ و آداب و رسوم آنان را ارج می نهاد، که باورها، آئین ها و دینهای گوناگون آنها را محترم میداشت و هیچگاه نمیکوشید زبان، دین و آئین و فرهنگ خود را بر آنان تحمیل کند. به مردم و خواسته های آنان گوش فرا میداد و چنانچه پیشنهاد سازنده ای ارائه میدادند، آنان را می ستود. هرودوت می افزاید: "مردم سراسر شاهنشاهی ایران کورش را " پدر" می نامیدند.

کورش در نخستین روز پیروزی بر پادشاه ستمگر بابل، اعلام صلح نمود، مردم اقوام و تیره های گوناگون از جمله پیروان آئین یهود را آزاد ساخت، دارائی های آنانرا بدیشان بازگرداند، اجازه داد هر دسته نیایشگاه خود را داشته باشد، و یوغ شرم آور بردگی را از گردن شمار زیادی از مردم دربند برداشت. دنیای آن زمان در پاسخ اینهمه آزادگی و آزادی خواهی و انسانیت کورش، کارهای وی را تا بدانجا ارج نهاد که نامش شانزده بار در تورات به نیکی برده شد و کورش " دست راست خداوند" نام گرفت.

یاد آوری و آموختن و آموزاندن اندیشه های کورش بزرگ مبنی بر آزادگی، برابری حقوق، مهربانی، تحمل و احترام به دین و آئین و عقاید و فرهنگ دیگران دیرزمانی در دل بسیاری از ایرانیان شهر سن دپه گو نیز جای داشت. پس از ساخته شدن خانه ایران در بلیوآ پارک که بزرگترین پارک و گردشگاه جنوب کلیفرنیا بشمار میرود، هموندان خانه ایران و دیگر ایران دوستان شهر همگی برآن شدند تا نمونه فرمان کورش را (که اصل آن در موزه بریتانیا نگاهداری میشود) در جلوی خانه ایران در برابر دید همگان قرار دهند.

همکاری آغاز گشت و هر کسی گوشه ای از بار این مهم را بر دوش گرفت: هموندان خانه ایران که در اینکار پیشگام بودند، کوشش خستگی ناپذیری را به سرکردگی آقایان مهندس عظیمی، رئیس پیشین، و محمود صنعتی، رئیس کنونی خانه، آغاز کردند. نیک مرد ثروتمندی که همیشه کوشیده

است نیکوکاربهاپش گمنام بماند، هزینه چند ده هزار دلاری کار را پرداخت. آقای مارودین ابراهیم زاده، هنرمند برجسته و والای پیکره ساز که از هم میهنان گرانقدر آشوری نژاد میباشد، با جان و دل ساختن نمونه فرمان را بدون هیچگونه دستمزد داوطلب شد. از سوی دیگر تلاش سیاسی برای گرفتن پروانه را تنی چند به رهبری آقای کورش هنگ آفرین دنبال کردند.

سال پیش، بنا به درخواست نویسنده این سطور، شهردار و اعضای انجمن شهر سن دیه گو در یک نشست رسمی بار دیگر نوروز را رسماً روز دوستی ایرانیان و امریکائیان نامگذاری کردند. در مراسم دریافت فرمان کتبی مربوطه از شهردار، نمونه ای از فرمان کورش که از سنگ منطقه آرامگاه وی در پارس ساخته شده و بر روی یک پلاک نفیس همراه با ترجمه انگلیسی فرمان نصب شده بود، به نمایندگی از ایرانیان و به نشانه سپاس، به شهردار و مردم شهر اهداء شد. در سخنرانی متقابل، ضمن ابراز قدرشناسی، بار دیگر و بطور رسمی از مقامات نامبرده درخواست نمودم که از کار ایجاد بنای یادبود کورش بزرگ در پارک بزرگ شهر و صدور پروانه مورد نیاز پشتیبانی کنند. این نکته همواره در دیدارهای جداگانه با مقامات مزبور نیز هر بار به آنها گوشزد و یادآوری میشد. سازمانهای فرهنگی و اجتماعی دیگر هم هرکدام به گونه ای از این کار افتخارآفرین پشتیبانی نمودند.

سرانجام روز سرافرازی فرا رسید و شهردار امریکائی شهر ما با افتخار از بنای کورش پرده برداری کرد و بدینگونه نمونه استوانه ای شکل فرمان کورش به بزرگی بیست و یک اینچ یا نیم متر همراه با برداشتی از متن فرمان به زبان انگلیسی بر روی تخته سنگ خارای صیقل شده ای بسیار زیبا برای همیشه برای دیدن میلیونها نفری که هر سال به این پارک زیبا می آیند، جلوه گر شد. آنچه موجب افزایش شادی بیش از یک هزار ایرانی حاضر شد این بود که شهردار و اعضای انجمن شهر طی فرمانی، این روز را "روز کورش بزرگ" نامیدند.

امید آنکه سازمانها و گروه های فرهنگی و ایرانیان آزاده و پشتیبان حقوق بشر در شهرهای گوناگون در سراسر گیتی کار پیشگامانه سن دیه گو را دنبال کنند و روزی فرا رسد که پیام انسان دوستانه کوروش در پارکها و دانشگاهها و مراکز پر رفت و آمد گوشه و کنار دنیا یادآور تحمل و احترام انسانها به یکدیگر و مایه سرافرازی ایرانیان گردد. نکته جالب توجه اینستکه معمولاً قالب چنین آثار هنری فقط برای یک بار مورد استفاده قرار میگیرد، اما هنرمند گرامی مارودین ابراهیم زاده موافقت نموده قالب این اثر را برای تسهیل کار افراد و سازمانهایی که تمایل به برپائی بنای یادبود کورش بزرگ در هر نقطه دنیا دارند را آماده نگاه دارد. وسیله ارتباطی در این مورد پست الکترونیکی (ای میل) زیر میباشد:

Badi@ Badi.net

دکتر بدیع بدیع الزمانی

پاینده ایران

WWW.ARIARMAN.COM

